

Köbenhavn, 14 Juni 1887.

Smallegade 5

I dag er der liv og glæde på
Troldhøgen, det er jeg vis på. Jeg
sidder her i det kedelige pensionat
og tænker på dig og på Norge, som
jeg længes efter, var om sommeren.
Gid du i det nye år må ha' det gode
som menneske og Kunstner! Man-
ge nye, lykkelige inspirationer!
Toer til en norsk opera!

Jeg fik desværre ikke sige dig det
endelige farvel, da du reiste fra
Köbenhavn. Den dag måtte jeg
nemlig holde sengen, lidende af en
stærk forkølelse. Jeg var så hos

som en ravn, hvostede og n^os forskrak
keligt. En uge gik hen, inden jⁱ blev
nogenlunde rask.

Den aften i Wiener-Kafein var spel
den merksom, og jⁱ vil takke dig man-
ge gange for den. Stenberg mødte
jⁱ nylig på en Kafe. Han var me-
get munter, nippede flittigt til sit
glas, og fortalte mig meget om sit
ophold hos dig.

Jeg har været en uden tur til Hock-
holm, sammen med Haerens, der hav-
de inviteret mig. Dyrus beliggen-
hed var vistnok skön (dog er den
overvurderet i realskoldrenges) men
elløs litte jⁱ mig ikke. Der var
noget provinsmessigt over byen
ligerom over Kristiania. Og dertil

en utrolig prosa og materialisme.
Svenskum lever kun for at spise
og drikke, deres udskregne sang
er egentlig kun et slags opstod
overfor al den gode mad. - Jeg
har forresten aldrig kunnet udstå
svenskene. Bag demse forløbene,
havr franske elegantse skjuler
der sig en utrolig ræbed.

Hers Henriques var jeg nyfy til
middag. Han havde forresten en
af sine uheldige dage. Han spær
te mig således ved thebordet, hvor
rakkerne fristede mig til at spise
et par smornelrod mere end de an-
dre, an "hvor jeg havde spist mid-
dag den dag. - Det gerrige best!
Jeg svorger altid høit og dyrt, at
jeg aldrig mere skal sætte min fod
i det hus - men jeg ved ikke hvor

dan det går til, jeg kommer der sted
påny. Frøken Nanna skriver et
et skændigt brev til mig eller de ~~and~~
væder mig en eller anden opmærksomhed
og sa' smelter jeg. Manneskenet
er skræbelig.

Nu har du vel god tid til at
komponere i denne lange, lyse som-
mer. Hvis du vilde kaste et ven-
ligt blik på den stakkars Dyvete
ved du, hvor høit du vil glæde
mig! — Dyvete, Dyvete!

Farvel da, kære Brøig! — Takk for
dit venskab, det er blevet mig tro
gennem årene og for den mædike,
der rører mit hjerte som ingen
andens! Din hengivne
John.

Ud mange venlige hilsener til fru Nanna!